

Mijn leven was ten einde, toen het nauwelijks begonnen was.

TER ZALIGE GEDACHTENIS

van

AMANDA-ELMYRA VEECKMAN

dochter van ALFONS en van

— **MELANIA CALLEBAUT** —

geboren te Aalst, den 13 November 1899, en aldaar
overleden den 21 Mei 1913

— *Versterkt door de HH. Sakramenten* —

De Heer had haar ons gegeven tot onzen troost en vreugde; de Heer heeft haar ons ontnomen ondanks onze vurige smeeingen: dat 's Heeren Naam gezegend zij!

Nog jong zijnde vreesde zij God en onderhield zij zijne geboden met volkomene onderwerping aan Gods wil en met engelachtige verduideligheid leed zij de langdurige en smartelijke pijnen welke door hare ziekte haar overvielen. Zij zag de dood naderen zonder schrik, overtuigd dat zij, na met Jesus op aarde te hebben geleeden, zich met Hem zoude mogen verheugen.

Vaartwel teerbemide Ouders en Groot-Ouders, ik dank U voor de goede zorgen waarmede gij mij hebt omringd; lieve Broeders en Zusters, wij hebben elkander zoo teederlijk bemind in het leven, onze liefde zal met de dood niet sterven, altijd zullen wij elkander indachtig blijven.

Zoet Hart van Maria.

300 dagen aflaat

Lijkdienst en Begrafenis Vrijdag 23 Mei om 7 1/2 ure in de Kerk van den H. Martinus te Aalst.

Vergadering ten sterfhuize Geeraardsbergschestraat, 89, om 7 1/4 ure.

Van den Broeck-Jacobs, St. Janstraat, Aalst